
MIRONOSICIEL (2) *sb m*

mironosiciel (1), **mirunosiciel** (1) *SkarJedn* (1:1).

Oba o oraz e w -ciel- prawdopodobnie jasne (tak w -o oraz w nosić); w N e prawdopodobnie pochylone (tak w -ciel).

sg N mirunosiciel (1). ◇ G mironosiciela (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przynoszący pokój, pojednanie (cf cerk.-rus. мироносцевъ) (2) : śmierć to ábo raczey zacne męczeństwo tego to Sidora [Izydora, metropolity kijowskiego] pokazało: ktorym on iáko wierny sługá Chrystuśow y mirunośiciel [!]/ śtáteczne swoie poselstwo zapieczętował. *SkarJedn* 267; Ale gdy [Izydor] do Moskwy [...] przyjechał/ ténże Chrystuśow pokoy przynofzający/ [...] poimány był/ [...] o to/ iż iedność y pokoy Chrystuśow ktory oni kácerstwem zwáli przynosił y opowiadał: Nie wftydzili się Metropolita y iáko oni mowią mironośiciela swego od Bogá y śtolice Piotrá ś. posłanego/ ná ciężkie więzienie dáć *SkarJedn* 322.*

IM